

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Complexione[m] diuersam, esse causam longioris vel breuioris vitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

origine pendet. Talis fuit ille, qui ex Naim efferebatur: *Filius unicus matris suæ.* Erat enim juvenis, immò adolescens. Nam ita CHRISTVS dixit: *Adolescens, tibi dico: surge,* Illum CHRISTVS non magis iusserat surgere, quàm priùs mori. Moriebatur enim vt resurgeret, miraculo CHRISTVM illustraturus.

II.

Quin idè quoque obierat adolescens, sicut multi quotidie, vt error illorum tolleretur, qui existimant, idcirco se diuittissimè victuros, quòd iuuenes sint; aut quòd sint chari, aut quòd opulenti. Adolescens ille & juvenis erat, & vnicus vtique charus matrisuæ; quin & opulentus, alioqui non tot habuisset funeris sui comites. Nam *turba ciuitatis multa* funus comitabatur. Itaq; neq; eum matris amor, nec populi fauor, neq; medicorum ars, neque diuitiæ, neque fletus amicorum, neque immatura ætas contra mortem defendit; sed tristis eius casus palàm ostendit, verum esse illud dictum: totidem vitulorum, quot vaccarum, pelles ad forum portari. Mors sine auribus pingitur, non sinit se placari precibus, inexorabilis est. Effossis est oculis, cæco ictu obuia quæque metit. Viscera non habet, vt moueatur. Oslea est & dura, non flectitur. Longis cruribus, assequitur omnes, passus enim ingentes facit. Falcem denique stringit in omnes. Quid igitur? num DEVM arguemus crudelitatis? At DEVS hominem creauit à morte exemptum. *Deus mortem non fecit, nec latatur in perditione vinorum.* Quis ergo mortem fecit? *Per unum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, & per peccatum mors.* Non ergo Deus accusandus est, sed homo, qui se ipsum morti subiecit, à qua se exemptum sciuerat, si non peccauisset. Nunc ergo *statutum est hominibus semel mori.* Nullus ampliùs eximitur. *Serius, aut citius metam properamus ad vnã.* Adeò vt etiam, qui, neque actuali, neque originali peccato contracto, prorsus innocentes erant, CHRISTVS Dominus ac Mater eius sanctissima, tamen mortem, tamquam naturæ humanæ, ob Adami peccatum decretam, subierint. Hæc ergo prima moriendi causa. Vixissent homines semper, si numquam peccauissent. CHRISTVS non peccauit, peccati tamen, cum natura nostra assumpsit, pœnalitates.

Sapi. 1. 13

Rom. 5. 12

Hebr. 9. 27.

III.

At, si moriendum est, cur tam iuuenes moriuntur? Qui

Mundum condidit, eundem gubernat. Quòd si igitur non vult eundem destruere gubernando, necesse est, eum diuersis rerum, naturis conuenienter gubernare. Quia & ad infinita illius sapientia authoritatem pertinet, cursum naturæ non impedire; ne quod sapienter condidit, retractare videatur. Itaque quidam flores ephemeris, & vnus diei sunt, alij diutiùs durant; quædam arbores etiam tota hieme virent, vt abies, buxus, cedrus, hederæ, cùm interea etiam ipsæ quercus folia amittant; quædam animalia longæua, vt cerui, cygni, corui, cornices; quædam admodum breuis vitæ habentur, ob variam corporis constitutionem. Quia & in eadem specie vnus equus, vnus asinus diutiùs vitam produxit, quàm alter, vel ob generosiores natales, vel ob casus quosdam extraordinariosque labores. Ita inter homines etiam ipsos contingit. Omnes similes sumus in natura; moribus & ingenio, & valetudine dissimiles. Lampas, quæ plus olei habet, diutiùs lucet: citiùs extinguitur, in qua oleum deficit. Oleo comparari potest humidum radicale, quod in vno magis abundat, quàm in altero. Cuius rei causa sunt vel illorum sidera & complexio, vel illorum parentes morbidi, vel ipsimet.

IV.

Læret. lib. 1.

Quare nullus iuuenis, longiores annos sibi promittat senex: Nescit, quantum olei supersit. Quo consumpto, alij deinceps *vitali lampada tradet*. Et numquid non æquè subest diuinæ prouidentia imperio ac senex? Illa cùm quibusdam longam, quibusdam breuem vitæ periodum præscripserit, illis certam olei mensuram longæque, quàm istis, capaciore attribuit. Quis autem in diuinæ prouidentia librum inspexit? quis sibi notam esse dicere potest illam mensuram? Hoc vnum scimus, nos morituros; diem aut horam, immò annum nescimus; vt semper vigilemus. Thomas Morus, elegantis vir ingenij, hominem diu victurum, & hominem citò moriturum comparare solebat, duobus furibus, qui ad idem patibulum ducuntur, alter via longa, alter compendiosa, hac condicione, vt neuter sciat aut breuitatem viæ, aut prolixitatem. Iuuenis & senex ad eandem mortem trahuntur, cuius tempus vtrique ignotum est. Vnde ergo tu scis, ô iuuenis, te longiore potiùs via ducendum? Quoties de funere audis adolescentis, cogita eum tibi esse admonitorem. Sequèris,

&